

Formanden:

Hr. Flemming Kofod-Svendsen som ordfører efter aftale.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne begynde med at takke de ordførere, der har givet mig mulighed for at komme på talarstolen allerede nu, så jeg kan nå et møde, jeg har om ikke så mange minutter.

Jeg vil gerne begynde med at sige, at der siges jo meget rigtigt i den bypolitiske redegørelse, der er mange generelle formuleringer, som jeg tror der er bred enighed om herinde i Folketinget.

Når det f.eks. i indledningen på side 4 siges, at bypolitikken kan betragtes ud fra to overordnede indfaldsvinkler, dels den boligsociale indsats, dels at bypolitikken skal være bæredygtig, så synes jeg, at det er en rigtig betragtning. Jeg har også selv tidligere været med til at fremme forskellige boligsociale indsatser for at få en skæv udvikling vendt, og at bypolitikken skal være bæredygtig i bred forstand, er jeg også meget enig i.

Så er der nogle mere detaljerede synspunkter, byens erhverv, beskæftigelse osv. Her er også sagt mange rigtige og runde formuleringer, så jeg synes, det er en af den type redegørelser, hvor man må sige, ja, det er da svært at være uenig i de hensigter. Når det så skal udmøntes, vil vi nok gøre det på en lidt forskellig måde, men de overskrifter, der er nævnt, og de målsætninger og de udfordringer, der er omtalt, har jeg ikke så mange indvendinger imod. Jeg synes da, det lyder meget rigtigt, og jeg tror næsten, at mange af de overskrifter ville være sagt af en hvilken som helst by- og boligminister uafhængigt af partifarve.

Så er der udmøntningen: Der synes jeg, som også flere andre ordførere har været inde på, at vi står med det overordnede problem, at vi mangler boliger, og vi må også konstatere, og det vil jeg begynde med, at byggeri i Danmark er meget dyrt.

Jeg synes, at her er det første tema, vi må fokusere på også for, at vi får gode bymiljøer, at vi får byggerier, som almindelige mennesker kan betale. Der må vi begynde med at spørge: Hvorfor er byggeri generelt dyrere i Danmark end i en række lande, vi sammenligner os med? Det er det første, jeg synes, man må fokusere på.

Så mangler vi en række især lejligheder, og der mener jeg ikke, man skal spille den private udlejningssektor og den almene sektor ud mod

hinanden, tværtimod skal netop begge parter have mulighed for at yde deres samlede bidrag. Den høring, vi havde for godt en måned siden, afslørede jo, at denne regering har truffet to beslutninger, som har været bremsende for, at vi får de nødvendige lejligheder.

Den ene er pinsepakken. Der fik vi jo dokumenteret sort på hvidt, at pensionskasserne fik et væsentligt mindre afkast, når de byggede familieboliger – jeg ved ikke hvilken familie, unge, ældre, børnefamilier, eller hvem det var – end hvis de investerede i erhvervsbyggeri.

Når vi laver en beskatning, hvor man sort på hvidt kan se, at man får et ringere afkast ved at investere i familieboliger end i erhvervsboliger, ja, så må da enhver ansvarlig direktør i en pensionskasse sige, at så satser vi på erhvervsbyggeri.

Det var forudsigeligt. Vi var nogle, der sagde det dengang, og så mener jeg, at når vi nu kan se de uheldige konsekvenser, er det da lige så fint, at pensionskasser investerer i familieboliger som i erhvervsboliger. Det er det ene, jeg mener, der må ændres, og det er der jo kommet udtalelser om fra mange sider. Man kan så drøfte, på hvilke vilkår det skal ske. O.k. En af oplægsholderne, direktør Lublin, var jo inde på, at de også var parat til at påtage sig et boligsocialt ansvar; nogle siger, at det skal være større. O.k., lad os få en drøftelse af det. Men det helt overordnede er: Der er truffet en beslutning, og man kan sort på hvidt vise, at de investerer i noget andet. Så kommer vi til at mangle nogle boliger. Det mener jeg vi må gøre noget ved.

Det andet, jeg vil nævne, er, at i mange år var kommunernes grundkapital 7 pct. Så fik kommunerne større frihedsrettigheder, de var ikke underlagt kvoter, og da var vel især finansministeren, men sikkert også økonomiministeren bange for, at når nu kommunerne ikke længere var kvotebelagt, ville de så ikke bygge langt mere, end der er brug for? Hvordan har erfaringen været? De har bygget væsentligt mindre. Det er jo det interessante, at da de fik større frihedsgrader, byggede de mindre. Der tror jeg, at det, at den kommunale grundkapital blev øget fra 7 til 14 pct. spiller en rolle. Så ved jeg godt, man har frihedsgrader til at låne, men der har jeg talt med mange kommunalpolitikere, som siger, at de ikke vil belåne deres kommune. Der er det min holdning, at ønsker vi bygget nogle flere boliger, og jeg vil sige ikke mindst ældreboliger, kan det jo ikke nytte noget stadig at tilskynde kommunerne ved at sige, at de kan låne, hvis